

متن پرسش

سلام استاد عزیزم خدا قوت: استاد بنده امسال از اول ماه محرم یه حالی بهم دست داده که هیچ گاه چنین نبوده یه حال و هوای بیقراری عجیب، راستش حوصله هیچ کس و هیچ چیز رو ندارم غیر امام حسین حتی موقع نماز هم کلا توجه قلبم به سمت امام حسین هست حتی راستش زیاد حوصله حرف زدن با خدا رو هم ندارم یعنی زیاد مثل سابق نیایش نمی کنم مدام صحنه های کربلا و تنهایی امام حسین و حضرت زینب جلوی چشمم هست و گریه می کنم، غم عجیبی دلم را می شکند. استاد می دانید از اول محرم مدام سلام زیارت عاشورا را می گفتم کم کم رفته رفته حالم چنین شد. استاد می خواستم بدانم این که یاد خدا زیاد نمی کنم و نمازم را با یاد امام حسین می خوانم از لحاظ شرعی اشکال نداره و این مسیر درسته؟ استاد جان من تا حالا اربعین نرفتم اصلا کربلا هم نرفتم سالها است به امام حسین التماس می کنم اما دعوتم نمی کند. همسرم اصلا اجازه نمی ده. استاد به نظرتون چه کار کنم یار مرا بطلبید؟ می دونم از همه رو سیاه ترم ۱۰ ساله دارم صبر می کنم هر چه او بیشتر ناز می کند من عاشق تر می شوم. استاد شما اگر رفتی کربلا خیلی برایم دعا کن امام حسین منو بخره.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تجربه خوبی است ولی با تدبّر در قرآن و کتاب‌های معرفتی سعی باید کرد آن را کامل نمود. موفق باشید